

Dziennik

TYGODNIOWY PRZEGŁĄD SPORTOWY

Ligowcy mobilizują swe siły

do dalszych walk o punkty

Przerwę w rozgrywkach mistrzowskich wykorzystali drużyny pierwszej i drugiej ligi na rozegranie towarzyskich spotkań mających na celu w pierwszym rzędzie utrzymanie dotychczasowej formy, ponadto przegrupowanie składów, zastąpienie słabszych punktów w drużynie nowymi zawodnikami, względnie wypróbowanie młodych piłkarzy, bez ryzyka utraty punktów czy też dobrego imienia drużyny. Wyników, jakie padły podczas świątecznych spotkań nie można traktować zbyt poważnie, gdyż większość zespołów nie wysilała się zbyt, grając na zwolnionych obrotach i nie prowadząc bezpardonowej walki, jak to ma miejsce w ważnych spotkaniach mistrzowskich. Dlatego nie należy wysnuwać żadnych wniosków z porażki Gwardii krakowskiej w meczu z drugoligową Stalą, nie należy wprowadzać porównań pomiędzy zespołami ekstraklasy a drużynami drugiej ligi, które walcząc z przeciwnikiem hierarchicznie wyżej stojącym przykładają się starannie do spotkań pierwszoligowców, dla których świąteczne mecze były tylko rodzajem sparringu.

Na serio walczyli tylko piłkarze krakowskiej i stalinogrodzkiej ligi wojewódzkiej, gdzie stawka były punkty mistrzowskie. Niespodzianek, jeśli idzie o krakowską ligę wojewódzka nie było, a krocząca od zwycięstwa do zwycięstwa Spółnia KZPS znów wygrała wysoko, tym razem z niezłą drużyną Unii Borek i umocniła się na czele tabeli.

(Wyniki wczorajszych spotkań krakowskiej ligi wojewódzkiej podajemy wewnątrz numeru).

Za 5 dni „derby Krakowa“

Gwardia faworytem, ale...

W najbliższą niedzielę, w ramach rozgrywek o mistrzostwo ekstraklasy zmierzą swe siły Gwardia i Ogniwo.

Chyba po raz pierwszy w historii boiskowych polityczek rywalizujących ze sobą drużyn, pytanie postawić trzeba nieco inaczej. Nie — która z tych drużyn wygra i zainkasuje dwa punkty, ale czy w ogóle Ogniwo ma jakiegokolwiek szanse w tym spotkaniu?

Z dotychczasowych rozgrywek Gwardia wygrała wszystkie. — Forma, jaką wykazała Gwardia w spotkaniu z OWKS-em i swą imienniczką z Warszawy pozwala wróżyć jej dalsze sukcesy.

Ubytek Mamonina w liniach defensywnych wyraźnie daje się odczuć, ale rutyna Szczurka Flanka i Jurowicza w połączeniu z bojowością młodszych zawodników składają się na blok, który — jak z dotychczas przez gwardzistów rozegranych spotkań wynika — trudno jest przełamać.

Wyrażna poprawę notujemy natomiast w linii ataku Gwardii. Doskonałą formę wykazuje w tym roku Mordarski. Groźnym napastnikiem i strzelcem jest ciągle Kohut. Rogoza a przede

wszystkim Kościelny, podciągający się od ubiegłego sezonu wyraźnie. Najlepszy w kwintecie ofensywnym Gwardii — Kotaba jest pożytecznym zawodnikiem. Jego doświadczenia są coraz le-

(Dokończenie na str. 2)

Sezon lekkoatletyczny otwarty

Sezon lekkoatletyczny w kraju rozpoczął się jak co roku biegiem na przelaj, stanowiącym sprawdzian zimowej pracy i aktualnej formy zawodników i zawodniczek. Po eliminacjach powiatowych i wojewódzkich nadchodząca niedziela przyniesie bieg centralny o mistrzostwo Polski, który rozegrany zostanie w Zielonej Górze.

Najbliższą wielką imprezą lekkoatletyczną będą Masowe Biegi Narodowe, mobilizujące szeroki krąg sportowców miast i wsi, których pierwszy etap wyznaczony został na dzień 26 bm.

Przez okres świąt piłkarze nie próżnowali rozgrywając szereg towarzyskich spotkań. Za tydzień, kiedy stawka meczów znów będą punkty mistrzowskie, zobaczymy czy okres przerwy świątecznej został racjonalnie wykorzystany, czy też zespoły ligowe obniżyły swe loty

Pojedynek czołowych drużyn

Węgry i Austrii

22 bramki padły w turnieju wiedeńskim W Budapeszcie tylko cztery

WIEDEN (obsł. wł.). W sobotę na stadionie wiedeńskim rozpoczął się wielki turniej wielkanocny najlepszych drużyn piłkarskich Węgier i Austrii, stanowiących trzon reprezentacji narodowych obu państw. Węgry reprezentowały: mistrzowska drużyna Honved i Bastya, zajmująca drugie miejsce w obecnych rozgrywkach mistrzowskich, Austrię: zeszłoroczny mistrz Rapid i tegoroczny prowadzący tabeli — Austria.

Wobec zbliżającego się terminu spotkania Węgry — Austria w dniu 26 bm. w Budapeszcie, turniej ten był niejako przeglądem sił obu partnerów i w zupełności spełnił swoje zadanie.

Turniej był tak pomysłowy, że w pierwszym dniu gościli w Wiedniu drużyny węgierskie, a w drugim dniu drużyny austriackie w Budapeszcie. Podróż do stolicy Węgier odbyły drużyny wspólnie własnymi autokarami.

60 tysięcy Wiedeńczyków oglądało emocjonujące spotkania pierwszego dnia turnieju. Stadion był widownią zażartej walki: przez pełnych 180 minut czworwalcu.

Rapid — Bastya 5:4 (2:3)

Jak w kalejdoskopie zmieniały się akcje, przenosząc się z jednej połowy boiska na drugą. Serię bramek rozpoczął Rapid, zdobywając już w 4 min. przez środkowego napastnika Diensta prowadzenie. Szolnok wyrównuje w 9 min., ale celny strzał Rieglera w 20 min. przynosi drugą

Wielki triumf

polskiej szabli

W. ZABŁOCKI zdobył tytuł mistrza świata juniorów

PARYŻ (obsł. wł.). Szermierze mistrzostwa świata juniorów w florecie i szabli, przeprowadzone podczas Świąt Wielkanocnych 5 i 6 kwietnia w Paryżu, zgromadziły na planiszy zawodników 17 państw. Kraje demokracji ludowej reprezentowały tylko Polska. Startowali juniorzy Anglii, Austrii, Algierii, Belgii, Danii, Francji, Holandii, Jugosławii, Luksemburga, Marokka, Niemiec zachodnich, Polski, Szwajcarii, Tunisu, Włoch i Vietnamu.

W pierwszym dniu mistrzostw przeprowadzono spotkania w florecie. Startowało 57 zawodników, w tej liczbie jedynie reprezentant Polski — Rydz. Polak zajął w klasyfikacji końcowej dopiero 9 miejsce. Tytuł mistrza świata w tej broni zdobył Closset (Francja) przed Mousorgi (Włochy).

Drugi dzień mistrzostw, w którym rozegrano konkurencję szabli, stał pod znakiem wspólnego sukcesu Polaka Zabłockiego, który zdobył w bezkonkurencyjny sposób tytuł mistrza świata, w konkurencji w której startowało 56 zawodników. Po wstępnych walkach, wygrywając z nich 11 — Zabłocki przegrał tylko jedno spotkanie z Włochem — Di Gullio 4:5. We finale Zabłocki pokonał kolejno Roulet (Francja) 5:1 oraz Narduzzi (Włochy) 5:2. Zwycięstwa te uzyskał w imponującym stylu, uzyskując ogólne uznanie fachowców.

Pawłowski miał 7 walk przed dojściem do finału i wszystkie wygrał. We finale Pawłowski pokonał Włocha Germani 5:0, oraz po bardzo ciężkiej walce wygrał z Belgiem Henriet 5:4. Dalsze walki przegrał i musiał zadowolić się czwartym miejscem. Drugie przepadło Włochowi Di Gullio, trzecie Rosch (Austria). Sukces ten jest wynikiem konsekwentnej pracy szkoleniowej naszych trenerów i dowodzi, że nasza szermierka zrobiła olbrzymi postęp.

Przygotowania do ZMP-owskich kolarskich Raidów Pokoju

W całym kraju rozpoczęły się przygotowania do ZMP-owskich kolarskich Raidów Pokoju i zawodów kolarskich, które odbędą się w dniu 10 maja br.

Prawie we wszystkich województwach i w wielu powiatach powstały już komitety organizacyjne, które ustalają trasy i punkty docelowe oraz mobilizują młodzież i społeczeństwo do udziału w raidach i zawodach. Komitety organizacyjne przygotowują cenne nagrody oraz dyplomy dla zwycięskich drużyn i zawodników, jak również wyróżnienia za udział w raidach. Na komitety organizacyjne w Szczecinie przygotowuje nagrody dla powiatów, które zgłoszą na raid

największą ilość drużyn. Nagrody te w postaci pucharów ufundowali m. in. Zarząd Wojewódzki ZMP, Wojewódzki Komitet Kultury Fizycznej i Okręgowa Rada Związków Zawodowych. Zgodnie z postanowieniem Zarządu Głównego PTTK, każdy uczestnik ZMP-owskiego kolarskiego Raidu Pokoju otrzyma za udział w raidzie zaświadczenie o zaliczeniu mu 25 punktów do Kolarskiej Odznaki Turystycznej.

ZMP-owskie Raidy Pokoju i zawody kolarskie będą pierwszą w tej skali masową imprezą kolarską, będą wielką manifestacją przyjaźni i solidarności młodzieży polskiej z postępową młodzieżą świata w walce o utrzymanie pokoju na świecie oraz przyczynią się niewątpliwie do umasowienia pięknego sportu kolarskiego i turystyki wśród młodzieży i całego społeczeństwa.

Juniorzy Węgier wygrywają turniej w Brukseli

Bruksela (obsł. wł.). W Brukseli zakończył wielki międzynarodowy turniej piłkarski juniorów zorganizowany przez Belgijski Związek Piłkarski. W turnieju tym odnieśli wielki sukces piłkarze węgierscy. Po zwycięstwie nad Szwajcarią 4:0, Węgrzy pokonali w dalszych meczach Irlandię 5:0, Turcję 2:0 i dzięki tym zwycięstwom zakwalifikowali się do finału wraz z Jugosławią. Mecz finałowy rozegrano wczoraj w Brukseli. Po niezwykle zaciętej walce dopiero na dogrywce wygrali Węgrzy 2:0, zajmując w turnieju pierwsze miejsce przed Jugosławią, Turcją, Hiszpanią, Anglią, Irlandią, Luksemburgiem, Niemcami zachodnimi, Argentyną i Holandią.

NRD — Węgry w hokeju na lodzie 9:3 (2:0, 6:1, 1:2)

BERLIN (obsł. wł.). Na sztucznej lodowiskach w Seelenbinderhalle w obecności 7 tys. widzów reprezentacja hokejowa NRD pokonała reprezentację Węgier 9:3 (2:0, 6:1, 1:2), odnosząc pierwszą międzynarodową zwycięstwę.

Kraków w finale Pucharu Miast w koszykówce

W Stalinogrodzie i Wrocławiu zakończono półfinałowe rozgrywki o Puchar Miast w koszykówce mężczyzn.

W ostatnim dniu rozgrywek w grupie stalinogrodzkiej Poznań wygrał z Gdańskiem 56:54 (35:19), a Bydgoszcz pokonała Stalinogród 68:42 (33:15).

Ostateczna punktacja turnieju w Stalinogrodzie przedstawia się następująco: 1) Poznań — 3 pkt., 2) Lublin — 3 pkt., 3) Bydgoszcz — 2 pkt., 4) Gdańsk — 2 pkt., 5) Stalinogród — 0 pkt.

Tak więc z grupy tej do rozgrywek finałowych zakwalifikowały się reprezentacje Poznań i Lublin.

W grupie wrocławskiej w ostatnich spotkaniach Kraków pokonał Warszawę 42:30 (24:17), a Szczecin zwyciężył Wrocław 48:44 (25:28).

Ostateczna punktacja: 1) Kraków — 3 pkt., 2) Łódź — 3 pkt., 3) Warszawa — 2 pkt., 4) Wrocław — 1 pkt., 5) Szczecin — 1 pkt.

Finałistami tej grupy są więc reprezentacje Krakowa i Łodzi. Finały Pucharu Miast odbędą się w Gdańsku w dniach 17—19 bin.

Hala Mirowska przygotowuje się na przyjęcie bokserów

Przebudowa Hali Mirowskiej i przygotowanie jej do bokserkiej mistrzostw Europy — jest w pełnym toku.

Według harmonogramu hale oddamy już 1 maja — mówi kierownik robót inż. Kamiński.

Obserwując tempo prac, nie mamy powodu nie wierzyć inżynierowi. Brygada malarzy odnawia ściany głównej trybuny, również i ściany boczne hali pokryje jasno kremowa farba.

Łoża prasowa i kabiny już są wykończane. Monterzy ciągną kable telefonijne. Spawacze przystępują do ustawiania dalszych segmentów bocznych trybun. Wysoce pod sufitem iniekcji się łoża dla orkiestry.

Równoległe z pracami w hali, szybko postępują przebudowa podziemnych podziemi, przeznaczonych na szatnie, natryski i sale treningowe. W części frontowej, przy bramie wejściowej, kończą już roboty posadzkarze. Będą tu biura organizatorów mistrzostw, bufety i palarnie.

Gorzej natomiast wygląda plan uporządkowania terenu wokół hali. Wzdłuż ulicy Elektoralnej przygotowuje się plac przeznaczony na parkowanie samochodów.

Tenisiści Ogniwa rozpoczęli sezon

Entuzjaści „białego sportu” z zadowoleniem przyjmują wiadomość, że sekcja krakowskiego Ogniwa, wbrew dotychczasowym tradycjom, oddała do użytku korty tenisowe już w pierwszych dniach kwietnia. Na wczesne rozpoczęcie prac związanych z przygotowaniem kortów wpłynęła przede wszystkim wydatna pomoc rady koła, jak również sprzyjająca od kilku tygodni pogoda. Toteż w dniu wczorajszym na pięknie przygotowanych kortach Ogniwa odbyło się uroczyste otwarcie sezonu.

Do przybyłych zawodników i zawodniczek przemówił przewodniczący sekcji mgr Gajewski podkreślając, że zarząd uczyni wszystko, aby w bieżącym sezonie stworzyć sekcji jak najlepsze warunki rozwoju. Ze swej strony tenisiści powinni dążyć do wszelkich starań, by osiągnąć dobre wyniki i odzyskać utraconą w roku ubiegłym pozycję w okręgu krakowskim. Oprócz sumiennego treningu zawodnicy muszą zwiększyć dyscyplinę klubową i w większym stopniu zwrócić uwagę na zdobywanie

Dalsze zwycięstwa Spójni Kraków i Włókniarza Chełmek przodowników ligi wojewódzkiej

Wszystkie zawody rozegrane w okresie świątecznym stały na dobrym poziomie i dostarczyły wiele emocji i ciekawych widowisk. Już dzisiaj widać znaczną poprawę stylu gry krakowskich drużyn, tworzących ligę wojewódzką. Drużyny, które dotychczas zajmowały ostatnie miejsca w tabeli rozgrywek nawiązały w ostatnich spotkaniach równorzędną grę z przodującymi zespołami. I tak Stal Żywiec uległa nieznacznie Włókniarzowi Andrychów, a Kolejarz Wieliczka zagrał jedno z lepszych spotkań i o mało nie wywodził dwóch punktów z Chełmka. Unia Kraków rozprawiła się gładko ze Spojnią Nowy Targ; w Oświęcimiu miejscowa Unia będąc lepszą w końcowych minutach gry uzyskała zwycięstwo nad Spojnią Bieżanów.

WŁOKNIARZ ANDRYCHÓW — STAŁ ŻYWIEC 1:0 (0:0)

Gra toczyła się w szybkim tempie i stała na dobrym poziomie. Drużyna Włókniarza uzyskała zwycięstwo dzięki celne-

Uwaga trzecioliigowcy:

Zwiększyć wysiłki w walce o drugą ligę

Rozgrywki krakowskiej ligi wojewódzkiej odbywają się jak gdyby w cieniu atrakcyjnych spotkań ekstraklas i walek drugoligowych. Spotkania naszych czołowych zespołów już od pierwszej niedzieli rozgrywek cieszą się dużym zainteresowaniem miłośników piłkarstwa; stadiony i boiska, na których rozgrywane są zawody ligowe, wypełniają kilku czy kilkunastotysięczny tłum przeżywający emocje, jakie przynosi 90 minut walki o punkty.

Niemniej emocje przeżywają widzowie spotkań ligi wojewódzkiej.

Na widowni nie ma wprawdzie wielotysięcznych tłumów, często kilkaset zaprzeczających zwolenników drużyn walczących o punkty zagrają je do wysiłku, ale szereg spotkań ligi wojewódzkiej niewiele odbiega poziomem od drugoligowych meczów. Trzeba obiektywnie stwierdzić, że trzecia liga — jak potocznie nazywa się liga wojewódzka i międzywojewódzka — chwyta.

Stawką jest awans do drugiej ligi, bez zwycięstw rozgrywek eliminacyjnych i innych towarzyszących regulaminowych, które nie zniechęcały w poprzednich latach zespoły klas niższych. Wystarczy przypomnieć historię sprzed dwóch lat, kiedy to w walce o drugą ligę rezerwa krakowskiego Ogniwa uległa zremisowała z Spojnią, po to by i tak nie wejść do drugiej ligi, gdyż regulamin rozgrywek nie przewidywał takiej możliwości, by w drugiej lidze znalazła się rezerwa drużyny pierwszoligowego zespołu. Zyskała na tym wówczas Gwardia i Inchełska, która walczyła o awans w szeregach drugiej ligi.

Spójnia nie zniechęcała się i szturmuje znów do bram drugiej ligi. Tym razem zdaje się z większymi szansami. W dotychczasowych rozgrywkach krakowskiej ligi wojewódzkiej piłkarze Spójni kroczą od sukcesu do sukcesu gromiąc

swych przeciwników w wysokim stosunku. Jedynym groźnym rywalem Spójni jest w tej chwili Włókniarz z Chełmka. Ta dwójka oraz andrychowski Włókniarz stanowią czołówkę naszej trzeciej ligi.

Jak się ona w przyszłości ukształtuje — czy Spójnia potrafi utrzymać pozycję lidera, czy też może da się wyminąć Włókniarzom — na to pytanie dadzą odpowiedź dalsze niedzieln rozgrywki.

Srodkowe miejsca w tabeli zajmują takie drużyny jak Unia Oświęcim, Unia Borek, Kolejarz Nowy Sącz czy też Unia Kraków. Ambitnie grają i zawsze groźne zwłaszcza na swoim terenie apłatają je także nie raz niespodziankę w ligowych spotkaniach.

Ala największą niespodzianką do tej pory jest słaby start Stali Nowa Huta. Dawni drugoligowcy dopiero wczoraj zdolali z trudem wygrać pierwszy mecz i opuścili mało zaszczytne ostatnie miejsce w tabeli. Oby sukces ten zachęcił ich do dalszego wysiłku, by zmobilizować piłkarzy nowohutnickich do wydajniejszej pracy i poprawienia lokaty.

Najslabiej grają drużyny Stali Żywiec i Kolejarza Wieliczka. Niemniej jednak i te drużyny wykazują duży zapał i ambicję, a pokonanie Stali Nowa Huta i nie przynależącej do niej Unii z Chełmka, jak uzyskali Kolejarz z Wieliczki wskazuje na to, że absolutnie nie wolno lekceważyć sobie żadnego zespołu ligi wojewódzkiej.

Reasumując ten pierwszy bilans dotychczasowych spotkań krakowskiej ligi wojewódzkiej musimy stwierdzić, iż średnia klasa krakowskiego piłkarstwa uczyniła duży krok naprzód na drodze do podniesienia poziomu tej najpopularniejszej dziedzinie sportu.

Sprytny piłkarz

Na jednym z meczów piłkarskich wydarzył się niecodzienny wypadek. Otóż na 10 minut przed zakończeniem zawodów wynik spotkania był bezbramkowy. Wówczas to lewy łatek drużyny gospodarzy, chcąc rozstrzygnąć mecz na korzyść swego zespołu wpadł na sprytny pomysł. Zraz po otrzymaniu górnej piłki odbił ją lekko głową przed siebie, a następnie złapał piłkę, nie dotykając jej rękoma, do nadstawionej koszulki (tak jak to widzimy na powyższym rysunku). W ten sposób nie zagrożony przez przeciwnika przebiegł kilkanaście metrów z zamiarem, że przed samą bramką przeciwnika koszulkę opuści, piłka opadnie i wówczas z bliskiej odległości będzie mógł oddać strzał, który przyniesie upragnioną bramkę. Tak się jednak nie stało, gdyż w zapale tym powstrzymał go gwizdek sędziego, który widząc zawodnika niosącego piłkę w koszulce zagwiżdzał.

Droży Czytelnicy, odpowiedź czy sędzia miał rację i co podyktował? Odpowiedź prosimy nadsyłać na adres redakcji „Piłkarza” Kraków, ul. Wielopole 1, IV p., p. okój 33.

Przed meczem Gwardia - Ogniwo

(Dokończenie ze str. 1) psze. W sumie linia ataku Gwardii jest dla każdego przeciwnika groźna.

zeszłoroczny — możemy zanotować także niespodziankę.

Piłkarze Gwardii są bowiem okrągłymi.

A. G.

Mecz niedzielny ze Stalą nie powinien nikogo zmylić, gdyż prowadzony był w treningowym tempie.

W Ogniwie — blok defensywny — obojętnie czy z Mazurem czy Dudkiem na środku przedstawia się ciągle korzystnie. — Hymczak wykazuje dobrą formę, a obrona nie straciła ze swych zeszłorocznych wartości. Kolasa i Pawlikowski potrafią się w porę cofnąć czy też pójść za atakiem.

Pięta achillesowa Ogniwa jest od lat jego atak. W roku bieżącym problem ten jest szczególnie palący. Na lewej stronie para Wawrzusiak i Radoń na pewno wypełni swe zadania. Ale obsada pozostałych pozycji jest dosłownie nierozwiązalna. Z dotychczasowych zestawień prawej strony ataku Ogniwa nie wynika nic pozytywnego.

Tak więc trzeba stwierdzić, że przy nieco słabszym bloku defensywnym Gwardia rozporządza bez porównania silniejszym atakiem i według papierowych obliczeń możemy przewidzieć jej zwycięstwo.

Czy jednak Ogniwo ataje do niedzielnej rozgrywki całkowicie bez szans?

Piłkarze Gwardii i Ogniwa w spotkaniach Gwardii i Ogniwa jest zawsze duży ładunek ambicji i poświęcenia. Jeśli więc zawodnicy Ogniwa dobrze się do tego spotkania przygotują, jeśli zagrają z sercem i ambicją, jeśli zdobędą się na poziom choćby

Kalendarzyk lekkoatletów krakowskich

Bieżący sezon lekkoatletyczny w Krakowie zapowiada się bardzo ciekawie. Poza mistrzostwami w skali powiatowej, wojewódzkiej czy też Rady Okręgowej, na czoło wysuwają się dwie imprezy o charakterze ogólnopolskim, a mianowicie Akademickie Mistrzostwa Polski, oraz Letnia Spartakiada ZS Gwardia. Zawody te ściągają napewno tysiące widzów i sympatyków lekkoatletyki na stadiony i dadzą im wiele emocji. Poza tym zawodnicy krakowskiej Gwardii dwa wyjadą na spotkania towarzyskie do Stalinogrodu i Tarnowa. Szczegółowy kalendarzyk zawodów lekkoatletycznych, który podajemy niżej zapozna naszych czytelników do kładnie z imprezami w tej dziedzinie sportu w bieżącym roku na terenie naszego miasta.

KWIECIEŃ

12. IV. Otwarcie sezonu ZS Gwardia i OWKS

26. IV. Biegi Narodowe — I etap.

MAJ

1. V. Dzień sztafet.

10. V. Biegi Narodowe II etap (na szczeblu wojewódzkim).

16—17. V. Zawody korespondencyjne na terenie całego kraju — I etap (Organizują kółka sportowe).

23—24. V. Mistrzostwa powiatowe seniorów (ek) i juniorów (ek).

30—31. V. Mistrzostwa wojewódzkie juniorów i młodzików

CZERWIEC

3—7. VI. Akademickie Mistrzostwa Polski

6—7. VI. Mistrzostwa okręgowe ZS Budowlani

6—7. VI. Mistrzostwa okręgowe ZS Ogniwo

28. VI. Wojewódzkie mistrzostwa w 3 boju kobiet i 5 boju mężczyzn.

LIPIEC

4—5. VII. Lekkoatleci Krakowa wyjeżdżają na spotkanie do Stalinogrodu

11—12. VII. Mistrzostwa wojewódzkie ZS Gwardia

12—17. VII. Spartakiada OW V zorganizowana przez OWKS

SIERPIEŃ

23—30. VIII. Letnia Spartakiada ZS Gwardia zorganizowana przez ZG ZS Gwardia

WRZESIEŃ

12—13. IX. Lekkoatleci Krakowa wyjeżdżają na spotkanie do Tarnowa

19—20. IX. Wojewódzkie mistrzostwa w 5 boju kobiet i 10 boju mężczyzn.

Najbliższe spotkania ligowe

W najbliższą niedzielę tj. 12 bin. rozegrane zostaną następujące spotkania ligowe (gospodarze na pierwszym miejscu):

I LIGA

11 kwietnia: OWKS Kraków—CWKS.

12 kwietnia: Ogniwo Kraków — Gwardia Kraków

Górnik Radlin — Budowlani Gdańsk

Unia Chorzów — Budowlani Opole

Kolejarz Poznań — Budowlani Chorzów

Gwardia Warszawa — Ogniwo Bytom

II LIGA

Gwardia Bydgoszcz—Górnik Wałbrzych

Górnik Bytom — Lotnik Warszawa

Ogniwo Tarnów — Kolejarz Leszno

Spójnia Warszawa — Włókniarz Kraków

Gwardia Lublin — OWKS Bydgoszcz

Gwardia Kielce — Włókniarz Łódź

Stal Sosnowiec — Kolejarz Warszawa.

PAŹDZIERNIK

3—4. X. Tor przeszkód.

Zawody korespondencyjne II etap

11—18. X. Marsze jesienne

24—25. X. Jesienny bieg na przełaj o mistrzostwo województwa (zakończenie sezonu).

Porażka piłkarzy Ogniwa Tarnów

W dniu wczorajszym rozegrano w Tarnowie dwa spotkania piłki nożnej o mistrzostwo krakowskiej klasy A. W pierwszym meczu Ogniwo Tarnów przegrało z krakowską drużyną Stal Armatura 1:2 (0:1). W drugim spotkaniu piłkarze Unii Tarnów zremisowali ze Startem z Kalwarii Zebrzydowskiej 0:0.

Uroczyste rozpoczęcie sezonu kolarskiego na szosie

W dniu 12 bin. odbył się uroczyste rozpoczęcie sezonu kolarskiego na szosie. Zbiórka zawodników w dniu zawodów o godz. 8 na placu Banki Sowieckiej, akcja nastąpiła defilada ulicami miasta, a następnie złożeń wieńców na Groblach Żołnierzy Radzieckich i Groblach Nieznanego Żołnierza.

Start wyścigu o godz. 11 z placu Matejki. Trasa wyścigu prowadzi ulicami: Warzawska, Al. 29 Listopada, szosa przełotowa (z Nowej Huty) do Krzeszowic i z powrotem.

Uczciwy znalazca

teżki z materiałem prasowym (sportowym), pozostawionej w sobotę, 4 km, około godz. 15 w tramwaju nr 12 na przystanku końcowym w Bronowicach — przesyłany jest o zwrot do Redakcji „Piłkarza”, ulica Wielopole 1, IV p. lub ulica Bronowicka 82/2 pod T. Soltyskowi.

REDAGUJE KOLEGIUM

Wydawca: Robotnicza Spółdzielnia Wydawnicza „PRASA”.

Adres Redakcji: Kraków, Wielopole 1/IV p. — tel. 543-58

Adres Administracji: Drukarnia „Prasa”, Kraków, Wielopole 2, III p. — tel. 558-02, 588-41, 246-88

Biuro Ogłoszeń i Reklam: Kraków, Rynek Główny 46 — I p. — tel. 553-40

Krakowska Drukarnia Prasowa — Przedsiębiorstwo Państwowe Kraków, Wielopole 1, tel. 542-52.

M-4—11587

Towarzyskie mecze piłkarskie w kraju

Gwardia W-wa zwycięża w Łodzi

Gwardia - Włóknarz 3:1

ŁÓDŹ (tel. wł.) Łódź nie mogła narzekać na nadmiar imprez sportowych w okresie świątecznym, gdyż odbyły się tylko dwie, a to mecz piłkarski i doroczny tradycyjny bieg na przełaj o nagrodę przewodnią Rady Głównej ZS. Włóknarz.

W zawodach piłkarskich Włóknarz zmierzył się ze stołeczną Gwardią, przegrywając 1:3. Zwycięstwo Gwardii wypadło mniej efektownie, niż by to można wnioskować z wyniku. Wszystkie bramki dla gości padły bowiem w dość przypadkowych okolicznościach, do czego w dużej mierze przyczynił się nerwowo i niepewnie interweniujący bramkarz Włóknarza — Szczurzyński.

Gwardia rozpoczęła grę z wiatrem i pierwszą bramkę zdobyła w 5 min., kiedy to piłka bita z rzutu różnego przez Olszowskiego zatoczyła wielki łuk i bezpośrednio wpadła do siatki. W pięć minut później udana akcja Łódzian doprowadziła do wyrównania. Bramkę uzyskał Pilarski z podania Kokota. Gwardia grająca z wiatrem starała się wykorzystać tą szansę i dalekimi strzałami zatrudniała Szczurzyńskiego. Jeden z takich dalekich wykopów Hachorka — Szczurzyński obronił tak niepewnie, że nadbiegający Ziętara zdobył drugą bramkę. Trzecią bramkę dla Gwardii uzyskał w 79 min. Jazłowiecki po rzucie wolnym, bitym przez Bańkiewicza.

Zawody sędziował h. dobrze Brettstein z Łodzi. Widzów 6 tysięcy.

*

Bieg na przełaj rozegrany na dystansie 7 km wygrał Szewczyk (Włóknarz) w czasie 27.47 przed Gorzechowskim (Unia) 29.37.8. Nowakiem (Włóknarz). Zwycięzcą biegu — Szewczyk uzyskał przewagę przynajmniej pół kilometra nad pozostałymi i zdobył nagrodę po raz wtóry. Zaznaczyć należy, że w biegu tym startował jeden z najstarszych lekkoatletów Łodzi — Szodula, który biegiem tym rozpoczął 32 rok startu w swej karierze lekkoatletycznej i nie już w swych „okolicach” 19 biegów maratońskich.

Honved zwycięzcą turnieju świątecznego

BUDAPEST (ohsl. wł.). — Drugi dzień turnieju wielkanocnego był o wiele skromniejszy co do ilości bramek. Napastnicy wszystkich czterech drużyn „wystrelali się” z amunicji piłkarskiej w Wiedniu i zniechęceni niewątpliwie ciężkimi meczami pierwszego dnia i nocną podróżą do Budapesztu raczej oszczędzali się w pojedynkach, dając jednak pokaz gry na wysokim poziomie technicznym i taktycznym. Dobrze spisali się obydwie drużyny wiedeńskie, a uzyskane na gorącym budapeszteńskim terenie wyniki uważać należy za korzystne dla nich.

Honved — Rapid 2:0 (2:0)

Niezasłużona porażka Rapidu, który po pauzie przeważał, dobrze grając w polu, ale z pechem pod bramką Grositsa. Napastnicy wszystkich czterech drużyn „wystrelali się” z amunicji piłkarskiej w Wiedniu i zniechęceni niewątpliwie ciężkimi meczami pierwszego dnia i nocną podróżą do Budapesztu raczej oszczędzali się w pojedynkach, dając jednak pokaz gry na wysokim poziomie technicznym i taktycznym. Dobrze spisali się obydwie drużyny wiedeńskie, a uzyskane na gorącym budapeszteńskim terenie wyniki uważać należy za korzystne dla nich.

Rzut karny zdecydował

Ociężale grająca Gwardia przegrywa ze Stalą Sosnowiec 0:1

STAL: Dziurawicz, Masłoń, Musiał, Jachymczyk, Woźnica, Muszala, Krajewski, Majewski, Stolarski, Kurzyca, Komoda. GWARDIA: Jurawicz, Szymeczko, Szczurek, Flanek, Snopkowski, Jedrys (Śliżowski), Jaskowski, (Machowski), Kobut, Kościelny, Rogoza, Mordarski.

Nie ma meczu bez stawki. — Gwardziści rozegrali to spotkanie w spacerowym tempie, nie wysilając się zbytnio. Skutki obfitego tradycyjnie jadłospisu przejawiały się właśnie u gwardzistów w utracie szybkości i zwrotności. Ponieważ zawodnicy Stali nie przewidzieli, że lokale gastronomiczne w Krakowie są w tym dniu zamknięte, byli dużo głodniejsi, co całkowicie wyrównało szanse.

Dzięki utracie szybkości gwardziści nadal grali składowo, ale wszczę, a co za tym idzie, mało skutecznie. A ponieważ publiczność piłkarska Krakowa przywykła już do energicznych i szybkich ataków swych pupiłków — przyszło najpierw zniecierpliwienie, a w drugiej części gry sympatie swą przerzuciła widownia na drużynę Stali.

W Stali zobaczyliśmy „starych znajomych” — Musiał, Masłonia, Dziurawicza i Krajewskiego, którzy w ubiegłym roku grali w krakowskim OWKS-ie. Po odbyciu służby wojskowej zasilił oni drużynę Stali i stanowią obecnie jej trzon.

Obrona skutecznie rozbiła ataki gospodarzy — nie dopuszczała do strzału z bliska, a resztę załatwiała w ostatniej instancji dobrze usposobiony Dziurawicz. Napastnicy Stali rozegrali się dopiero po przerwie i wtedy krótkimi podaniami szybko zdobywali teren i często zagrażali bramce Jurawicza.

Pierwsza połowa gry mijła pod znakiem zdecydowanej przewagi gospodarzy. Atakom gwardzistów brak jednak szybkości i zdecydowania, toteż obrońcy Stali raz za razem oddalają niebezpieczeństwo.

Dobre pozycje strzałowe marnują Jaskowski i Kościelny. Niespodziewanie kontrataki ataku Stali przynosił stosunkowo pełny sukces. Błąd obrony wykorzystuje Krajewski i przerzuca piłkę do pustej — po wybiegu Jurawicza — bramki. Ratuje ręką Snopkowskiego.

Podkijany rzut karny zamienia Majewski celnym strzałem w jedyną i jak się okazało, zwycięską bramkę.

Za chwilę strzela ostro Rogoza, ale tuż obok słupka. Po ład-

nym, płynnym ataku próbuje swych zdolności strzałowych Kościelny, ale Dziurawicz jest na stanowisku. Pod koniec pierwszej części gry Majewski ma doskonałą okazję do podwyższenia wyniku, ale z najbliższej odległości strzela w aut.

Po zmianie pół strzały Kurzyca i Majewskiego wypaluje Jurawicz. Strzela ostro Mordarski, ale piłka trafia w Musiałę i wychodzi na róg. Z kolei znowu Majewski sam na sam z Jurawiczem strzela celnie, ale bezskutecznie.

W polu przeważają goście. krótkimi podaniami obgrywiają teraz gwardzistów, ale pod bramką zatracają impet i tracą piłkę.

Pod koniec spotkania do głosu dochodzą gwardziści. Strzał Kohuta grzęźnie w rękach Dziurawicza, a za chwilę po ładnym ataku znowu Kohut główkuje, ale piłka przechodzi obok słupka.

Dalszy obstrzał bramki Dziurawicza mija bez rezultatu i sędzia Wiśniewski kończy te niezbyt ciekawe zawody. (A.G.)

Wawrzusiak tylko raz zmusił Rybickiego do kapitulacji

Ogniwo - Włóknarz 1:0 (1:0)

OGNIWO: Hymczak, Gędek, Pajor (Dudek), Pawlikowski, Kolaś, Golab, Dudu, Wilczkiewicz (Ostrowski), Radoń, Wawrzusiak.

WŁÓKNARZ: Rybicki, Jodłowski, Konopelaki, Derdziński, Górski, Feluś, Parpan, Browaraki, Nowak, Bożek, Kucbarski.

Nikłe, ale tym cenniejsze, że wywalczone w równorzędnej walce — zwycięstwo powinno dobrze wpłynąć na samopoczucie gospodarzy przed dalszymi spotkaniami pierwszej ligi.

Mecz podzielić trzeba na dwa zasadnicze okresy. W pierwszej części gry przewagę bierzą Włóknarze, a Ognio ogranicza się raczej do zaciętej i skutecznej obrony. Kontrataki dochodzą w tym czasie tylko do pola karnego przeciwnika. Po przerwie sytuacja całkowicie odmienna się. Gospodarze atakują nieomal bez przerwy i dość często zagrażają bramce Rybickiego, ale na dobry strzał jak zwykle trzeba było czekać. Wypady Włóknarza w tym okresie gry nie są liczne, ale bardzo groźne.

We Włóknarzu dobrze do przerywał pracował atak i Hymczak nie mógł narzekać na brak zatrudnienia. Obrona szybka i twardo wkraczająca populiła jednak szereg błędów nie wykorzystanych przez gospodarzy. — Mecz na ogół prowadzony był w silnym tempie i należał — ze względu na szybko zmieniającą się sytuację — do ciekawych.

Już w pierwszej minucie Nowak inicjuje ładną ucieczkę, którą z trudem likwiduje Gędek. Włóknarze ciągle ponawiają swe ataki, odpięane skutecznie przez obronę Ognia.

W 13 min Parpan dobrze środkowuje, główkę jednak Nowak wypaluje Hymczak. Za chwilę Kucharski marnuje doskonałe podanie Nowaka. W 20 min. ostry strzał Kucharskiego paruje z trudem Hymczak na róg. W następnej minucie ładny przebieg Radonia likwiduje Rybicki rzucając mu się pod nogi. Z kolei Nowak ma doskonałą okazję do strzelania bramki, ale pudłuje, a po przeciwnym stronie Rybicki wyjaśnia na przedpolu ciężką sytuację. Końcówka pierwszej części gry należy do Ognia. Strzelają Kolaś i Wilczkiewicz — bezskutecznie.

Dopiero w 40 min. strzał z silnego kąta oddany przez Wawrzusiaka znajduje drogę do siatki.

Po zmianie pół przez 15 min. obserwujemy zmienne ataki likwidowane przez obronę, po

Ogniwo Wrocław — Budowlani Chorzów 1:0 (1:0)

Wrocławskie Ognio pokonało Budowlanych z Chorzowa. Rozstrzygnięcie meczu padło już w pierwszej połowie gry, kiedy to Karaś w 18 min. zdobył — jedyną jak się później okazało — bramkę dnia. Mecz oglądało 8 tys. widzów.

czym zdecydowanie już przeważają gospodarze. Ataki ich jednak rzadko kończą się celnym strzałem, mnożą się natomiast rzuty z rogu także niewykorzystane. Jedynie, celne strzały Golaba i Radonia wypaluje Rybicki.

W 27 min. Bożek ładnie przechodzi obronę gospodarzy, ale z najbliższej odległości strzela w aut. Za chwilę Hymczak bremi daleki strzał Parpana.

W 30 min. celny, ostry strzał Wawrzusiaka Rybicki z trudem przetrzuca nad poprzeczką. Wrazem dalszej przewagi Ognia są tylko rzuty z rogu, które mijają bez efektu bramkowego. Jeszcze w 44 min. strzela ładnie z odległości 25 m Radoń, ale piłka przechodzi o centymetry nad poprzeczką.

Rzutów różnych 9:5 dla Ognia.

Sędziował inż. Pracik.

(AG)

Ślascy ligowcy na budowę stadionu wojewódzkiego

Podczas Świąt Wielkanocnych czołowe drużyny ligi wojewódzkiej — stalagrodzkiego rozegrały cztery spotkania na rzecz budowy sportowego stadionu wojewódzkiego.

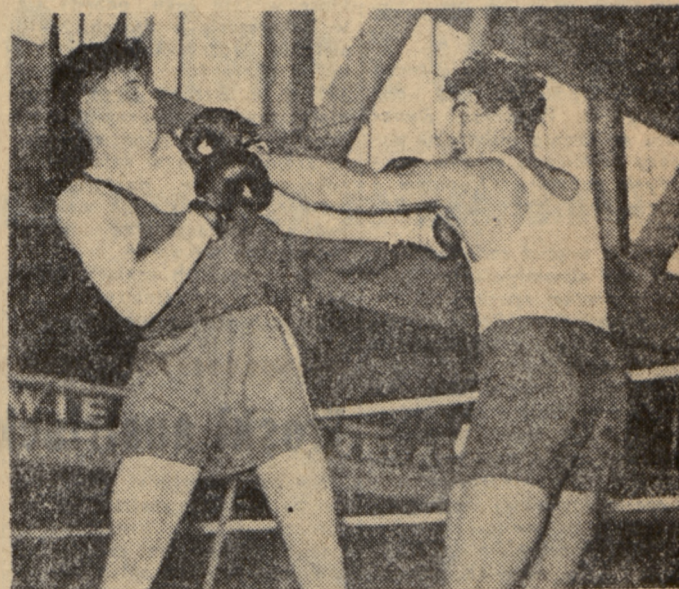
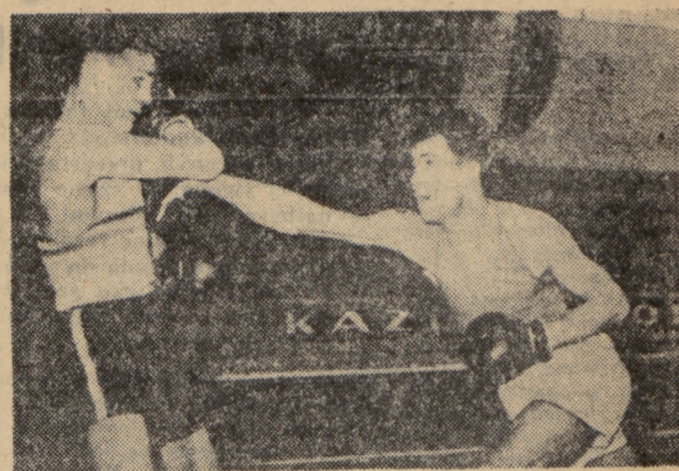
5-tego odbyły się dwa mecze. W Bytomiu Górnik Bytom wygrał 2:0 (0:0) z Ogniem Bytom. Spotkanie drugoligowego Górnika z wicemistrzem Polski — Ogniem było równocześnie derbami lokalnymi Bytomia. Obie drużyny wystąpiły prawie w pełnych składach, Ognio jedynie bez Narloch i Lelanka, a Górnik z rezerwowym Steinem i Markiewiczem. Górnicy wnieśli do gry więcej zapалу i woli zwycięstwa, grali twardo, szybko i skutecznie, zwłaszcza po przerwie. W tej fazie mieli lekką przewagę, w wyniku której zdobyli dwie bramki przez Markiewskiego w 52 min. i Furmana w 70 min.

Ognio miało wprawdzie sporo okazji na złagodzenie porażki, jednak jego napastnicy nie potrafili ich wykorzystać. W 77 min. nie wykorzystali nawet przynajmniej jednego rzutu karnego za faul na Trampiszu; Kauder strzelił w ręce Jungowi. Bezspornie najlepszym zawodnikiem na boisku był obrońca Banisz, który zasachował środkową trójkę napadu Ognia, a sam raz po raz budował własne akcje ofensywne. Był on współautorem drugiej bramki.

Sędziował Kuc z Sosnowca. Widzów 4 tys.

W drugim spotkaniu w Sosnowcu Stal Sosnowiec przegrała z Budowlanymi Chorzów 0:2 (0:0).

Mecz ze Stalą posłużył Budowlanym do wypróbowania swych licznych rezerw. Obiecyjący materiał przedstawiają jednak tylko napastnik Szolc oraz bramkarz Skrzypiec. Pozostali rezerwowi nie dorosli jeszcze do gry w pierwszoligowym zespole.

Krakowscy pięściarze spili się całkiem dobrze podczas rozegranych w ubiegłym tygodniu bokserskich mistrzostw Polski w Poznaniu. Do półfinału zakwalifikowało się 5 reprezentantów Krakowa, a dwóch z nich Czajęcki i Biel walczyli w finale zdobywając tytuły wicemistrzów Polski.

Szczególnie dodatnie wrażenie sprawił pięściarz Ognia Czajęcki, będący jedną z największych rewelacji tegorocznych mistrzostw Polski. Zamierzając powyżej zdjąć przedtawiają fragmenty z finałowych walk pięściarzy krakowskich. U góry Czajęcki podczas wyprawowania prostej w walce z Pińskim, a dolu Biel podczas walki z mistrzem Polski Grzylakiem.

W drugim dniu turnieju padły następujące wyniki: REPR. BIELSKA — GÓRNIK RADLIN 3:2 (1:2). Reprezentacja Bielska oparta na zawodnikach Stali Czechowice, Ognia oraz KS Bielsko pokonała Górnika Radlin 3:2 (1:2) dzięki ofiarniejszej grze całej jedenastki. Bramki w tym spotkaniu zdobyli dla Bielska: Chrzaszcz w 31 min., Nandrala w 36 min. i Waligóra w 77 min. Dla Górnika bramki strzelili: Wiśniewski w 6 min. i Szleger w 40 min.

Porażka Unii Chorzów niespodzianką drugiego dnia turnieju

W drugim dniu turnieju padły następujące wyniki: REPR. BIELSKA — GÓRNIK RADLIN 3:2 (1:2). Reprezentacja Bielska oparta na zawodnikach Stali Czechowice, Ognia oraz KS Bielsko pokonała Górnika Radlin 3:2 (1:2) dzięki ofiarniejszej grze całej jedenastki. Bramki w tym spotkaniu zdobyli dla Bielska: Chrzaszcz w 31 min., Nandrala w 36 min. i Waligóra w 77 min. Dla Górnika bramki strzelili: Wiśniewski w 6 min. i Szleger w 40 min.

Sędziował Nalepa (Zabrze). Widzów 3 tys.

GÓRNIK ZABRZE — UNIA CHORZÓW 1:0 (0:0). ZABRZE (tel. wł.). Mistrz Polski — Unia Chorzów przegrał w obecności 10 tys. widzów z drużyną ligi wojewódzkiej Górnikiem Zabrze 0:1 (0:0). Unia wystąpiła bez Brejtera i Alszara. Brak tych dwóch doskonałych napastników zaciążył w dużym stopniu na wyniku spotkania.

Formacje obronne Unii grały bezbłędnie, o czym świadczy fakt, że pozwoliły szybkim i bramkostrzelnym zawodnikom zabrzskim raz tylko ułokować piłkę w siatce Wyrobka i to w dodatku z rzutu karnego.

Napad Unii na tle dobrze grających linii defensywnych wypadł blado. W sytuacjach podbramkowych napastnicy Unii byli wręcz bezzadni i w czasie ca-

lego meczu nie potrafili się zdobyć na żadną skuteczną akcję. W tych warunkach Górnicy zamieniali jedynie kilka indywidualnych wypadków, które pozostały jednak bez rezultatu. W sumie mecz wygrał Górnik zasłużenie. Strzelcem zwycięskiej bramki z rzutu karnego był Jarczyk w 71 min.

Sędziował Nowak.

Turniej bokserski w Budapeszcie

Budapeszt (ohsl. wł.) Dla uczczenia 8 rocznicy oswobodzenia stolicy Węgier przez Armię Radziecką odbył się w Budapeszcie w dniach 3-5 czwórmecz pięściarski z udziałem zawodników Bułgarii, CSR, NRD i Węgier. W turnieju tym pierwsze miejsce według kolejności wag zajęli: Szabo (Węgry), Bolnar (Węgry), Horwath (Węgry), Juhász (Węgry), Stokacz (Węgry), Deli (Węgry), Torma (CSR), Klahy (Węgry), Niezke (NRD), Stuhnik (NRD). Czterech czołowych zawodników węgierskich Papp, Farkas, Kaposti i Bene nie startowało.

Zdjęcia w dzisiejszym numerze: CAF, „Stadion”, „Zeit im Bild”, „Neue Berliner Illustrierte” oraz archiwum własne „Piłkarza”.

Na krakowskiej antenie

WESZLIŚMY już w sezon wiosenny. Zrzeczenia Sportowe i koła wykorzystują pierwsze zawody piłkarskie rozgrywane na swoim boisku na uroczystości związane z otwarciem nowego sezonu. W Krakowie uroczystości otwarcia sezonu rozpoczęła Gwardia, a zakończył Włókniarz.

Podczas tej ostatniej uroczystości, którą wypadło bardzo okazale — podobnie zresztą jak i organizowane w poprzednim tygodniu, — przemówienie inauguracyjne wygłosiła zastępca mistrzyni sportu Helena Rakoczy, która znów powróciła do rodzinnego miasta i do rodzinnych barw Włókniarza.

PRAWDZIWA święteczna uroczystość sportowa były dla mieszkańców Wiednia i Budapesztu spotkania piłkarskie pomiędzy czołowymi zespołami obu tych państw: Rapidem i Austrią oraz Honvedem i Bastyą.

Kraków musiał zadowolić się znacznie skromniejszymi daniami w postaci spotkań Gwardii z drugoligową Stalą Sosnowiec i Ogniwą z miejscowym Włókniarzem.

Szkoda, że selekcja piłki nożnej nie pomyślała o spróbowaniu do kraju jakiejś zagranicznej drużyny. Można było skorzystać z tego, że rozgrywki ligi czechosłowackiej rozpoczną się dopiero w maju i spróbować jeden z zespołów ligi CSR. Można było również porozumieć się z związkiem piłkarskim NRD i zaprosić niemiecką drużynę do Krakowa i na Śląsk tj. do najbliższych piłkarskich ośrodków kraju.

Kontakty międzynarodowe w piłkarstwie należy podtrzymywać. Są one bowiem najlepszym sprawdzianem postępu naszego piłkarstwa, dopingują krajowe zespoły do poprawy gry, przyczyniają się do zacieśnienia silniejszych więzów łączących sportowców innych państw ze sportowcami Polski Ludowej.

To jednak było duże zaniechanie ze strony selekcji piłki nożnej GKKF. Prawda?...

NO I KRAKÓW w przyszłym sezonie będzie miał przynajmniej jedną drużynę w pierwszej lidze hokejowej. Świadczy to o podniesieniu poziomu tej dziedziny sportu w naszym mieście, czego zresztą najlepszym dowodem było zdobycie dwóch tytułów wicemistrzowskich podczas ostatnich pięcioletnich mistrzostw Polski przez Czajkę i Bielę oraz zajęcie w punktacji drużynowej czwartego miejsca. Z tydzień będziemy świadkami nadzwyczaj ciekawego spotkania finałowego o wejście do pierwszej ligi pomiędzy Gwardią a OWKS-em. Sala, w której odbywać się będą zawody na pewno wypełniona będzie do ostatniego miejsca. Można jednak organizator, (którym jest OWKS) porozumieć się z Gwardią i zorganizować ten atrakcyjny mecz w dużej hali Gwardii, która poniesie znacznie więcej widze niż sala przy ul. Zwierzynieckiej. Tylko małe uwagi: nie rozpoczynajcie tego spotkania późnym wieczorem. Każdy z kilku tysięcy widzów obecnych na zawodach chciałby wrócić na koncje jeszcze przed północą. Ot, najlepiej wyznaczyć początek meczu zaraz po zakończeniu „derby” piłkarskich Gwardia — Ogniw.

IV Światowe Igrzyska Młodzieży w Bukareszcie wielką manifestacją w obronie pokoju

Przed tygodniem zakończyła się w Wiedniu międzynarodowa konferencja w Obronie Praw Młodzieży, na którą przybyli przedstawiciele 71 krajów z wszystkich części świata. W czasie konferencji obradowano nad najbardziej żywotnymi dla młodego pokolenia problemami, uchwalając rezolucje, w której wzywa się młodzież całego świata do walki o jej słuszne postulaty, do walki przeciwko groźbie nowej wojny i przeciwko wszelkim próbom zdławienia dążeń ludów do niezawisłości narodowej.

W czasie konferencji w rozmowach poszczególnych delegatów wiele uwagi poświęcono także zbliżającym się IV Światowym Igrzyskom Młodzieży, które w tym roku odbędą się w Bukareszcie w dniach 2-16 sierpnia. Igrzyska te, podobnie jak i poprzednie rozegrane w 1951 r. w Berlinie będą wspierała rewia najlepszych sportowców spośród młodzieży wielu krajów, która w szlachetnej, pokojowej walce na bieżniach, boiskach i pływaliach walcząc będzie o zaszczytne imięo najlepszych w świecie.

We wszystkich krajach, które zamierzają uczestniczyć w Igrzyskach trwają już intensyw-

nie przygotowania. Powołane zostały Komitety Narodowe, które zajmują się szczegółowo wszelkimi problemami związanymi z tą największą imprezą tegorocznego sezonu letniego.

Najwięcej pracy mają oczywiście Rumuni, którzy starają się pod względem organizacyjnym jak najlepiej przygotować Igrzyska, program których w porównaniu z mistrzostwami 1951 r. w Berlinie uległ znacznemu rozszerzeniu. Igrzyska w Bukareszcie obejmą bowiem takie konkurencje jak: lekkoatletyka, gimnastyka, pływanie, piłka wodna, wioślarstwo, boks, zapasy, podnoszenie ciężarów, kolarstwo, piłka nożna, szczy-

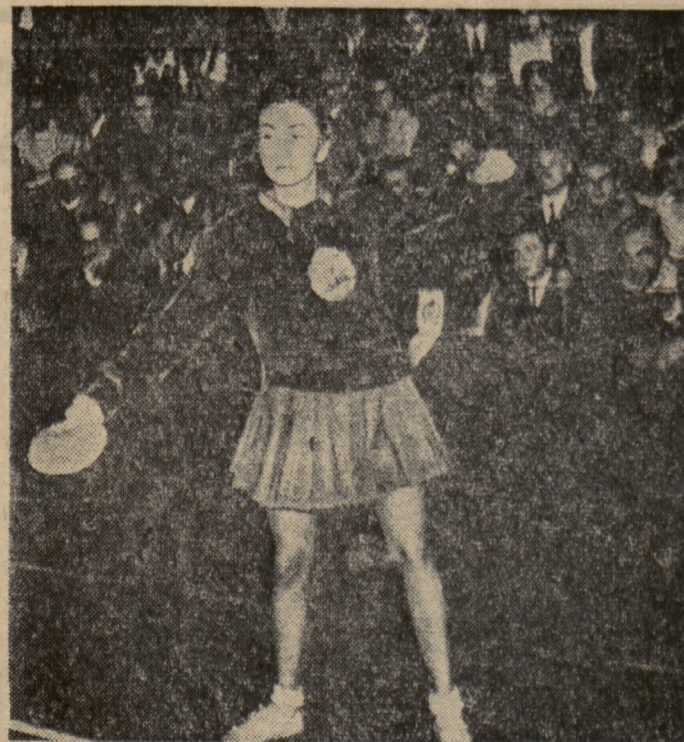
piórniak, siatkówka, koszykówka, strzelectwo, tenis, szermierka i tenis stołowy.

Prasa zagraniczna poświęca przygotowaniu do Igrzysk wiele uwagi. Piszą o tym Niemcy, Czechosłowacy, Węgrzy i Rumuni. Jak do tej pory dane są jednak zaobserwować słabe zainteresowanie Igrzyskami ze strony naszych władz sportowych. A przecież czasu jest stosunkowo niewiele — a pracy dużo. Igrzyska winny zmotywować wszystkich polskich młodych sportowców do wyczerpania swych sił, aby wyniki uzyskane w Bukareszcie nie były gorsze od naszych wyników w Berlinie. Przygotowania do Igrzysk należy przy tym wykorzystywać do dalszej popularyzacji sportu i kultury fizycznej, zwłaszcza wśród młodzieży a to przez organizowanie szeregu imprez eliminacyjnych, których zwycięzcy mieliby następnie prawo ubiegać się o wyjazd do Bukaresztu.

Na momenty te należy zwrócić uwagę już od samego początku rozpoczęcia przygotowań w których duży ciężar położony trzeba także na polityczno-wychowawczą stronę pracy.

Wielką rolę w należywym przygotowaniu naszych reprezentantów, tak pod względem sportowym jak i ideologicznym przypada obok GKKF Związkom Młodzieży Polskiej, kóry powinien zająć się tym problemem z odpowiednią do jego wagi troską.

Najlepsza ping-pongistka świata

W zakończonych przed kilkoma dniami w Bukareszcie mistrzostwach świata w tenisie stołowym ping-pongistów państw demokracji ludowej: Węgier, Rumunii i Czechosłowacji jeszcze raz potwierdzili swą wysoką klasę, zdobywając na 7 rozegranych konkurencji 6 tytułów mistrzowskich.

Najlepszymi zawodnikami byli: Rumunka Rozeanu i Węgier Sida — mistrzowie w grach pojedynczych. Rozeanu oprócz tytułu mistrzyni świata w grze pojedynczej, który zdobyła już po raz czwarty z rzędu, uzyskała tytuły mistrzowskie w grze podwójnej kobiet (wraz z Węgierką Farkas) oraz w grze mieszanej (z Sida). Rozeanu była główną autorką zwycięstwa Rumunek w konkurencji drużynowej. Na zdjęciu najlepsza ping-pongistka świata Angelica Rozeanu.

Troski austriackiego piłkarstwa

Niezbędnie pomyślnie rozpoczął się dla piłkarzy austriackich tegoroczny sezon. Wprawdzie w meczu z Niemcami zachodnimi w Kolonii uzyskali oni wynik remisowy, będący dla nich sukcesem, ale w parę dni później ponieśli wysoką porażkę w Dublinie, przegrywając z reprezentacją zawodowców Irlandii.

Znawców piłkarstwa austriackiego fakt ten nie dziwi. Jeszcze bowiem na długo przed rozpoczęciem sezonu, sportowa prasa austriacka wiele uwagi poświęcała obniżającemu się poziomowi czołowych drużyn piłkar-

skich kraju, który nie tak dawno należał przecież do potęg futbolu. Szczególnie wiele wrzawy wywołała daleka, zamorska podróż wiedeńskiego Rapidu, którego tournée po Ameryce Południowej bynajmniej nie przysporzyło sławy austriackim piłkarzom.

Opinia publiczna analizowała przyczyny niepowodzeń wiedeńczyków, znajdując główny powód w tym, że piłkarze w Austrii to obecnie prawie wyłącznie zawodowcy lub półzawodowcy. Miast zostawić im kopiecny przecież dla zawodników okres zimowej przerwy dla odpoczynku i odprężenia, zmusza się piłkarzy do dalszych wyjazdów, zasadniczym celem których jest nabicie kieszeni zarządów poszczególnych klubów.

Sławy piłkarstwa austriackiego niejednokrotnie wyrastały, podobnie jak i zresztą na całym świecie z chłopców, którzy zaczęli od kopania śmieciaków. Tymczasem obecnie w Wiedniu nie ma miejsc, na których młodzież mogłaby zdobywać początki wiedzy piłkarskiej. Kluby gniebione są wysokimi podatkami, mało przeto uwagi zwracają na szkolenie i wychowywanie młodych rezerw — i oto inny powód upadku austriackiego piłkarstwa. A bez dobrych rezerw trudno marzyć o dobrych wynikach.

Dużą rolę w wytwarzaniu niekorzystnych dla rozwoju piłkarstwa okoliczności grają także nieporozumienia i fermenty istniejące pomiędzy poszczególnymi klubami austriackimi na tle wykupywania wybijających się zawodników przez trzy najbogatsze kluby wiedeńskie: Austrię, Wiedeń i Rapid. Nie dziwnego, że w tych warunkach Austriacy wzdychają do stosunków, jakie panują w krajach demokracji ludowej, gdzie piłkarze pozostali amatorami.

Nowy stadion w Sofii

Ostatnio oddano do użytku piękny reprezentacyjny stadion w Sofii, który może pomieścić ponad 50.000 widzów. Na zdjęciu nowy stadion w Sofii.

Jerzy Orlewski

Wiosenny start

(Dokończenie)

Górnik ujrzał skurcz, w którym stęwały rwy oblicza biegacza, znacząco granicę wysiłku. Padli w ulamkach sekund na taśmę.

Otoczył ich tłum. Utonęli pośród rozkrzyczanych twarzy, usiłując daremnie przedostać się do szatni. Setki rak dotykały ich ramion, setki ust składało gratulacje.

— Vive la Pologne! — rzucił ktoś okrzyk, który podchwycił tłum.

Janek Kozicki wypłynął w górę na ramionach robotników. Mocne ręce wyrzuciły go w powietrze. Opadając na las rak młody Polak zachępnął w płuć powietrza.

— Vive la France! — zakrzyknął. — Niech żyje! — powtórzył okrzyk młodego polskiego górnika z Ostricourt wielotysięczny tłum nie milknącym echem.

Pół godziny po biegu Janek Kozicki opuścił szatnię.

Nie odczekał jeszcze z przeżytej emocji. W uszach dzwigał mu okrzyk tłumy. Trzaski aparatów fotoreporterów, pytania dziennikarzy, gratulacje — spłotyły się w barwny film niezatartych wrażeń.

Przystanął u krawędzi chodnika.

Centralny cross w międzynarodowej obsadzie miał się odbyć dopiero za pół godziny. Na hipodromie kończył się ostatni bieg młodzieży.

Janek rzucił okiem na pobliski kiosk z owocami i w jego stronę skierował kroki.

— Allo monsieur!

Droga młodzieńca zaszedł nagle wysoki szczyt mężczyzny lat około trzydziestu pięciu. Nosił modną kurtkę z kapuza, jasne kanarkowe spodnie i amerykańskie obuwie. Spod szerokiego runda płaskiego kapelusza patrzyła na Janka para badawczych oczu w oprawie rogowych okularów. Dobrze zrobiony uśmiech rozchyłał wąskie usta obcego pod cienką linią czernionych wąsów.

— Pozwoli pan złożyć sobie gratulacje z powodu tak pięknego sukcesu... — rzekł elegant i szczypta jego dłoń wysunęła się w kierunku sportowca.

— Dziękuję... — rzekł Janek i spojrzał na złoty zegarek, który błysnął na przegubie ręki rozmówcy.

— To było zwycięstwo w porównującym stylu! — kontynuował mężczyzna.

Janek przystanął przed owocarnią i zawahał się.

Początkowo sądził, że ma do czynienia z dziennikarzem, który zamierzał zrobić z nim wywiad. Jednak wygląd nieznajomego i obce brzmienie jego francuszczyzny wzbudziły w Kozickim podejrzenie.

Zazwał w kiosk pomaranczy, a do towarzyszącego mu mężczyzny powiedział:

— Mam mało czasu! Chcę zobaczyć radziec-

kich zawodników przed biegiem, a centralny cross znacznie się niebawem!

— Nie zamierzam przeszkadzać! — ożywił się nieznajomy. — Chętnie wszakże zadalbym panu pewne pytania.

— Jednak dziennikarz! — pomyślał Kozicki i usiadł przy stoliku pod efektownym parasolem w kształcie muchomor.

— Pan wybaczy — zaczął obcy — że zajmę mu chwilę czasu, ale sportowa przyszłość pana zależała mi zdecydować się na tę rozmowę.

Janek słuchał w milczeniu, przeuwając miąższ pomarańczy.

— Sądze, że jeszcze w bieżącym sezonie, a najdalej na przyszły rok błysnie pan dobrymi rezultatami. Niech się pan nie uśmiecha! — dodał szybko zauważywszy wyrażającą wątpliwość reakcję sportowca — Znam się na lekkoatletyce! I właśnie ta pewność, że może pan zrobić karierę, spowodowała mnie do pewnej propozycji.

Spojrzał uważnie na Kozickiego, ale przenikły jego wzrok nie mógł przewiercić się przez maskę spokoju, oblekającą twarz sportowca.

— Pan jest talentem! — kontynuował — który potrzebuje opieki, aby sięgnąć po laury! Czeka pana sława i bogactwo, ale nie w Ostricourt!

Intruzowi wydało się, że dojrzał w twarzy młodzieńca cieną wahania.

Z napięciem przyglądał się Kozickiemu. Milczenie górnika zaczęło go niepokoić. Nie przypuszczał, aby jego propozycja, której nie dopowiedział, mogła być przedmiotem sceptycznych rozważań.

Przez umysł spokojnego na pozór sportowca prześlatała się gwałtowna burza. Jak na okraju przebiegały szybko po sobie obrazy. Wyniesiona postać ojca, który stracił zdrowie w dwudziestopięcioletniej ciężkiej pracy w francuskiej kopalni węgla. Śmierć na gruźlicę nieodżałowanej matki. Własna przedwczesna praca na kopalni...

Leżał na ponętnej miraż, wyglądający sporo starszannie dobranych słów rozmówcy, padł obraz towarzyszy na kopalni, którzy przeciw zwoimieniu Janka protestowali porzuceniem pracy.

— Oto moje nazwisko! — rzekł obcy, gdy milczenie przedłużało się. — Jeżeli wspomni pan kiedy naszą dzisiejszą rozmowę, proszę zgłosić się pod ten adres!

Położył wąski bilecik przed milczącym młodzieńcem.

— Decyzja jest tylko jedna! — odpowiedział nagle Janek.

Nie czytając treści biletu, ujął w dłoń białą kartonik i podał go wolno, na drobne kawałki przed oczami osłupiałego cudzoziemca.

KONIEC

